

137**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 4 marca 1994 r.

w sprawie częściowego zaniechania poboru niektórych podatków i innych należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, oraz warunków tego zaniechania.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się zaniechanie poboru podatków i innych należności określonych w § 2, w których obowiązek podatkowy powstał:

- 1) w wymienionych w § 2 pkt 1, 3 i 4 lit. b) i c) oraz pkt 5 i 6 — do dnia 31 grudnia 1992 r.,
- 2) w wymienionych w § 2 pkt 7 i 8 — do dnia 30 czerwca 1993 r.,
- 3) w wymienionych w § 2 pkt 2 i 4 lit. a) — do dnia 4 lipca 1993 r.

— od podatników, którzy spełniają warunki określone w § 3 oraz wpłacą najpóźniej do dnia 30 listopada 1994 r. kwotę nie mniejszą niż wynikająca z ust. 2, bez odsetek na dzień wpłaty (minimalna wysokość wpłaty).

2. Minimalna wysokość wpłaty powodującej zaniechanie poboru zależy, z zastrzeżeniem ust. 3, od ilorazu kwoty łącznego zadłużenia, o którym mowa w ust. 1, i przychodu za 1993 r. w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym i wynosi:

- 1) 10% kwoty zadłużenia, jeżeli iloraz ten jest mniejszy lub równy jedności,
- 2) 5% kwoty zadłużenia, jeżeli iloraz ten jest większy od jedności.

3. W przypadku podatników prowadzących działalność w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego, przez co rozumie się działalność polegającą na produkcji wyrobów przemysłu rolno-spożywczego, sklasyfikowanego w gałęziach 23—25 Systematycznego wykazu wyrobów (SWW) Głównego Urzędu Statystycznego, z wyłączeniem podatników wytwarzających wyroby akcyzowe, minimalna wysokość wpłaty wynosi 5% kwoty zadłużenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli z działalności tej podatnik osiągnął w 1993 r. co najmniej 50% ogólnego przychodu.

4. Jeżeli podatnik dokona wpłaty określonej w ust. 2 lub 3:

- 1) do dnia 30 czerwca 1994 r. — kwota podlegająca zaniechaniu wynosi 200% wpłaconej kwoty,
- 2) do dnia 31 sierpnia 1994 r. — kwota podlegająca zaniechaniu wynosi 150% wpłaconej kwoty,
- 3) do dnia 31 października 1994 r. — kwota podlegająca zaniechaniu wynosi 125% wpłaconej kwoty,
- 4) do dnia 30 listopada 1994 r. — kwota podlegająca zaniechaniu wynosi 100% wpłaconej kwoty.

§ 2. Zaniechanie poboru, o którym mowa w § 1, dotyczy:

- 1) podatku od wynagrodzeń należnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309),
- 2) podatku obrotowego należnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 191, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 74, poz. 443, z 1991 r. Nr 9, poz. 30 i Nr 35, poz. 155, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 68, poz. 341 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127), z wyjątkiem podatku od obrotu towarami, co do których po dniu 4 lipca 1993 r. określono obowiązek oznaczania ich znakami opłaty skarbowej akcyzy,
- 3) podatku dochodowego należnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147, Nr 74, poz. 443 oraz z 1991 r. Nr 9, poz. 30, Nr 35, poz. 155, Nr 60, poz. 253),

- 4) należnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77, z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 21, poz. 126, z 1991 r. Nr 9, poz. 30 i Nr 80, poz. 350, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 68, poz. 341 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) podatków:

- a) obrotowego — z wyjątkiem, o którym mowa w pkt 2,
- b) dochodowego,
- c) od płac,

- 5) podatku dochodowego od osób prawnych należnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 49, poz. 216, Nr 80, poz. 350 i Nr 101, poz. 444),

- 6) podatku od wzrostu wynagrodzeń należnego na podstawie przepisów:

- a) ustawy z dnia 27 grudnia 1989 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń w 1990 r. (Dz. U. Nr 74, poz. 438 oraz z 1990 r. Nr 13, poz. 82 i Nr 56, poz. 324),
- b) ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 73, poz. 361, Nr 100, poz. 498 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127),

- 7) należności z tytułu dywidendy obligatoryjnej od przedsiębiorstw państwowych, należnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 6, poz. 27 i z 1993 r. Nr 18, poz. 82),

- 8) należności z tytułu oprocentowania kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, należnego na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 1991 r. o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 75, poz. 330 i z 1992 r. Nr 45, poz. 200).

§ 3. 1. Przepisy zarządzenia, z zastrzeżeniem § 6, stosuje się do podatników, którzy:

- 1) uregulują do dnia wpłaty określonej w § 1 wymagalne na dzień dokonania tej wpłaty zobowiązania wobec budżetu państwa za 1993 r., a w przypadku zobowiązań wymienionych w § 2 pkt 7 i 8 oraz w § 2 pkt 2 i 4 lit. a) — powstałe odpowiednio po dniu 30 czerwca 1993 r., albo 4 lipca 1993 r., oraz podatek dochodowy od osób fizycznych lub osób prawnych za 1992 r.,
- 2) nie zalegają w podatkach wobec budżetu państwa lub innych należnościach wobec budżetu państwa, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, oraz wpłatach na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Pracy, jeżeli zobowiązania z tych tytułów powstały w 1994 r., lub do dnia wpłaty określonej w § 1 uregulują te zobowiązania,
- 3) nie zalegają jako płatnicy zaliczek podatku dochodowego od osób fizycznych; przepis pkt 2 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy podatnik nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w stosunku do zobowiązań wymienionych w § 2 pkt 6 lit. b) lub pkt 7, lub pkt 8, urząd skarbowy na wniosek podatnika może w decyzji określonej w § 5 ust. 2 określić również terminy płatności z tytułu tych zobowiązań.

§ 4. 1. Podatnik spełniający warunki zarządzenia składa odpowiedni wniosek we właściwym urzędzie skarbowym.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) określenie kwoty objętej zaniechaniem,
- 2) niezbędne informacje dotyczące spełnienia warunków zarządzenia.

3. Do wniosku powinien być dołączony program spłaty pozostałej kwoty zadłużenia wraz z odsetkami.

§ 5. 1. Urząd skarbowy, po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w § 4:

- 1) wydaje decyzję stwierdzającą spełnienie warunków zarządzenia, o których mowa w § 1 oraz § 3, i określającą kwotę objętą zaniechaniem poboru — jeżeli wniosek jest zasadny,
- 2) wydaje decyzję odmowną — jeżeli podatnik nie spełnia warunków określonych zarządzeniem.

2. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, urząd skarbowy wydaje odrębną decyzję, rozkładającą spłatę pozostałych zaległości na raty. W decyzji tej może być również zawarte przyrzeczenie, że zostanie wydana decyzja o umorzeniu odsetek. Warunkiem wydania decyzji o umorzeniu odsetek jest terminowa wpłata kwoty stanowiącej równowartość pozostałej kwoty zadłużenia.

3. W przypadku gdy zobowiązania, o których mowa

w § 2, należą do właściwości więcej niż jednego urzędu skarbowego, zaniechanie dokonywane jest przez każdy z tych urzędów po dostarczeniu przez podatnika wydanych przez pozostałe, właściwe w zakresie tych zobowiązań, urzędy skarbowe zaświadczeń o kwotach zaległości wraz z odsetkami oraz wysokości dokonanych wpłat tych zaległości, lub o ich braku.

§ 6. 1. Przepisów zarządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2, nie stosuje się do podatników, w stosunku do których:

- 1) wszczęto bankowe postępowanie ugodowe lub zawarto ugodę, o której mowa w ustawie z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82),
- 2) otwarto likwidację,
- 3) ogłoszono upadłość,
- 4) wszczęto postępowanie układowe.

2. Przepisy zarządzenia mają jednak zastosowanie do podatników, w stosunku do których wszczęte postępowanie określone w ust. 1 pkt 1 i 4 nie doprowadziło do zawarcia ugody lub układu.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Chmielak*
Kierownik Ministerstwa